

Herre, frels os!

Mægtigste Kristus, Menighedens Herre,
Den du har tegnet med dit Kors til Gæde,
Skynd dig at hjælpe os af Fiendens Snare,
Dit Folk bevare.

Før du selv Striden for de Børn saa svage,
Dæmp du vor Fiende, driv hans Magt tilbage;
Hvad sig mod dine Lemmer vil op-høje,
Du selv nedbøje.

Fred ubi Kirken vi af dig begjære,
Fred ubi Landet du os og beffære,
Fred ubi Hjerter du for alting give
Hos os at blive!

Saa skal din Godhed ubi Tiden præsies
Og hisset evig endnu mer udvies;
Himmel og Jord din Godhed skal be-tjende
Til de saar Ende.

Hans Gjerning er vor.

„Han blev given hen for vore Overtrædelser og opreist for vor Retfærdiggjørelse.“ Rom. 4, 25.

Dette Skriftsted kalder Luther et „Anippe“, fordi det sammenfatter hele den kristne Tro.

Han, nemlig Jesus, blev af sin himmelske Fader given hen. „Han spæredede ikke sin egen Søn, men gav ham hen for os alle“. Men Faderen gjorde ikke imod Sønnens Vilje. De vilde begge det samme, Sønnen vilde ligesaa gjerne hengives, som Faderen vilde hengive ham. „Ske ikke min, men din Vilje“. At gjøre Faderens Vilje, var Sønnens Maal.

„Blev given hen“, det er: udleveret eller overleveret til Døden. Pilatus sagde til Jesus, at han havde Magt til at lade ham løs eller kors-

stæfte ham. Jesus svarede: „Du havde aldeles ingen Magt over mig, dersom den ikke var given dig ovenfra“.

Faderen udleverede sin enbaarne Søn til Fienderne. De fik Lov af ham til at korsfæste Jesus, til at tage hans Liv. Grunden til denne „hengiven“ var „vore Overtrædelser“, ikke hans. „Han vidste ikke af Synd, men blev gjort til Synd for os“. „Overtrædelse“ kommer af et Ord, som betyder at falde, komme bort fra den rette Vej, fare vild, rive sig løs, gjøre Oprør. Ved Synden er vi faldne fra Gud, komne bort fra ham, farne vild fra vort rette Maal. Den, som synder river sig løs fra Gud og gjør Oprør mod ham. Ordet „Overtrædelse“ indbefatter al Synd. For dens Skyld blev han „given hen“.

Men ligesom „vore Overtrædelser“ var Grunden til, at han „blev given hen“, saa er vor Retfærdiggjørelse Grunden til, at han „blev opreist“, det er opstanden fra de døde. „For vor Retfærdiggjørelse, det vil sige: for at vi kunde blive af Gud erklærede for at være retfærdige. Jesus havde, som vor Stedsfortræder gjort alt, hvad Faderen vilde, han skulde, og hvad han maatte gjøre som saadan. Det hele store Forsoningsværk var færdigt, ethvert Bud opfyldt, enhver Straf udstaaet. Det var, som han selv sagde straks før han bødte sit Hoved i Døden: „Det er fuldbragt“. Men hvad der stod tilbage, var at give os et Bevis paa, at det, han havde gjort, var gyldigt. Som saadant maatte Beviset have Faderens Segl.

Men har vi nu faaet et saadant Bevis? Ja. „Han blev opreist“. Det er Beviset og det har det guddommelige Segl. Noget større og bedre Bevis paa, at han har fuldkommen betalt for vore Synder, kan ikke gives. Den aabne, tomme Grav raabte til enhver: Jesus er Guds evige Søn

— Verdens Frelser! Han har ved Døden sejret over Død og Grav. Idet Gud „opreiste ham“, erklærede han Sønnens Gjerning for at være fuldkommen. Alt, hvad „han havde gjort, var saare godt“, og nok til enhver Sjæls Frelse. Derfor siger Skriften, at Jesus, som blev „levendegjort i Manden“, ogsaa blev „retfærdiggjort i Manden“. Er han, som er vor Borgen, sunden retfærdig, saa er og vi. „Er en død for alle, da er de alle døde“. Ligger Jesus i Graven, saa er vi ikke frelst; „vor Tro er forgæves“. Men Gud være lovet! Faderen har kronet Sønnens Gjerning for os paa den herligste Maade, idet han opreiste ham fra de døde.

Saa mange, som tror, delagtiggjøres i denne Jesu Retfærdighed. Det er ved den vi ene og alene kan blive bestaaende for den retfærdige Gud.

Men hvad vil det sige at blive retfærdiggjort? Det er den Gjerning af Gud, „at han af Naade tilregner en bodfærdig og troende Synder kristi Retfærdighed, fritjender ham fra Synden og dens Straf og anser ham i Kristus som om han aldrig havde syndet“. Alt af Naade, kun ved Troen, ikke ved gode Gjerninger. De skal ganske vist være Bevist for vor Tro, men Grundvolden for samme skal kristi Retfærdighed være. At vi bliver „retfærdiggjorte af Guds Naade ved den Forløsning, som er i Kristus Jesus“, „er en høi Prædiken og himmelsk Visdom, at vi tror: vor Retfærdighed, Frelse og Trøst findes udenfor os, saa at vi for Gud er retfærdige, velbehagelige, hellige og vise, medens der dog i os er idel Synd, Uretfærdighed og Daarstab“.

„Men Fornustien striger nei til saadan Prædiken“. Ja det er sandt. „Men Troen er saaledes bestaaen, at den dreier Halsen om paa Fornustien og dræber dette grimme Noddyr, som ellers den hele Verden med alle Skabninger ikke kan dræbe. Men

hvortledes bærer den sig ad? Den holder sig til Guds Ord, lader det være ret og sandt, om det end kan synes naragtigt og urimeligt“. Ja Troen sætter os i den inderligste Forening med Jesus, saa vi kan sige: „Jeg blev given hen for mine Overtrædelser og opreist for min Retfærdiggjørelse“ — hans Gjerning er vor.

(N. L. B. i „At.“)

Den tanke Prædiken.

I Presten Tennants Menighed i Ny-England levede en Mand, som var bekendt for sine vandre Grundsetninger. Før at bringe ham til at erkende Kristendommens Sandheder havde Tennant engang anvendt megen Tid og Flid paa sin Prædiken. Men da han var kommen paa Prædikestolen og havde fremjagt nogle saa Ord af sin Tale, blev han med et saa forvirret, at han ikke kunde mindes mere af den og saa sig nødt til at tie, hvorefter han om lidt sluttede med en Bøn.

Denne uventede Afbrydelse hos en Prædikant, som ellers pleiede at forhause Tilhørerne ved sin Veltalenhed, gjorde et mægtigt Indtryk paa den vantroende.

Han tænkte ved sig selv: „Til andre Tider maa dog en Herrens Kraft have hjulpet ham; thi hvad han magter ved egen Kraft, det har idag vist sig.“

Denne Tanke banede Vej for andre gode Tanker, og Tritanteren blev til slut en levende Kristen.

Saaledes virkede Herren her i sin Naade gennem Taushed, hvad hans Tjener vilde udrette ved sin overbevisende Tale.

Tennant pleiede efter den Dag ofte at sige, at hans stumme Prædiken var en af de mest velsignelsesrige Prædikener, han havde holdt.

— Du har forordnet det, og saaledes er det ogsaa, at enhver tugtløs Mand er sig selv til Straf. Aug.

Den fattige Lotte.

(Slutning.)

Disse tre levede saa godt sammen; de var friske, og Maden smagte dem godt. Men Kapteinen kunde dog kjede sig svært undertiden, og da var han heller ikke i Humør. Kvinden var snart læst, og gaa nede ved Havnen hele Dagen kunde han heller ikke. Saa sad de tre der ofte og saa paa hverandre uden at sige stort. Men Kjedsomhed er egentlig kun en Følge af, at man ikke kjender Livet i Gud; og at Hjertet ikke forstaar sit egentlige Kald — Livet i Gud.

Disse tre her var brave Mennesker, redelige og stræbsomme, men det bedste manglede de.

En Dag havde Fru Dorthea en rar Drøm. Hun syntes, hun saa paa en Seng rent forsmeglet af Døst; det var, som Tungen klæbede til Gaven. Men hun kunde ikke røre en Finger for at skaffe sig lidt Vand. „Vil da ingen forbarme sig?“ tænkte hun. I samme Tielik gaar Døren op, og en liden Pige kommer ind med et Glas i Haanden. Barnets Dine saa venlig paa hende, der saa tørstig i Sengen, og hun rækker hende Glasjet, som bliver begjærlig tåmt. Da hun vil gribe Barnets Haand for at sige: „Du skal blive hos mig bestandig“ — vaagner hun. Det var bare en Drøm.

Siden den Dag har Dorthea altid tænkt: „Sid jeg havde et Barn“, men hun vilde ikke sige det til „Kapteinen“. Men endelig taler hun en Dag om det, og Kapteinen er ikke uvillig til at tage til sig et Barn. „Det kunde kanske bringe en liden Afveksling i Kæhytten“. Og fra den Tid ser de altid efter paa sidste Side i Bladet, om der ikke skal komme et passende Anvertissement. Men det kommer ikke. Snart er de forældreløse Børn for små, snart for gamle, snart dit, snart dat, som mangler.

Men en Dag kommer Kapteinen med Bladet i Haanden ud i Kjøkkenet til Dorthea og begynder at læse:

„Til ædle Menneskevenner.“

Plads søges for et otte Aar gammelt, forældreløst Pigebarn. Hun er snild og flink og vant til Arbeide.“

Nu blev der Raadslægning, og Resultatet var, at man skulde tage Barnet.

Men Lotte var slet ikke glad; hun fik nok alt, hvad hun trængte, og de var alle snilde mod hende. Men hun

syntes alligevel, der var saa meget, der manglede. Hun var saa glad i sin gamle Lærer, og naar Søndagen kom, havde hun sin Plads paa Orgelet. Men her kom hun ikke engang paa Skolen, og naar Søndagen kom, kunde hun nok høre Klokkerne ringe fra Taarnet, men der var ingen, der tænkte paa at gaa.

Fru Dortheas Hjerte havde hun taget med Storm. Allerede den første Morgen var hun tidlig oppe, og hun holdt netop paa at sætte Kaffetjefelen over, da Fru Dorthea kom ud. „Nei, men Barn, at du allerede er oppe og i fuld Aktivitet?“ Men Lotte bevisste for hver Dag, at hun var baade snild og flink. Saa kom hun da endelig ogsaa paa Skole og naar hun skulde lære sine Leksner, pleiede hun „høre“ sig selv høit, og Fruen sad da gjerne med sin Strømpe, og Kapteinen med sin Pibe og hørte paa. Dette var jo saa nyt for dem, saa de fulgte Overhøringen med stor Opmerksomhed.

En Dag gik de forbi Kirken; de skulde som vanlig ned til Havnen. Guds-tjenesten var netop sluttet, og Lotte sad om at saa se Kirken indvendig. Det fik hun Lov til, men hun kunde ikke blive der længe; Dørene skulde lukkes.

Næste Søndag bad Lotte om at saa gaa i Kirken. Ja, det kunde hun nok, men hvem skulde følge hende? Resultatet blev, at Kapteinen selv skulde gaa med. Og nu hændte det, at denne Mand, der i mange, mange Aar ikke havde været i en Kirke, nu sad blandt Folk, der var kommen for at tilbede sin Gud og Frelser. Han havde vel ikke før netop haft nogen Anvisning mod at gaa i Kirken, men det var gaaet ham som saa mange: den aandelige Trang var holdt nede; der var ikke Tanke paa stort andet end denne Verden.

Nu sad han der ved Siden af Barnet, og rundt om ham lød Sangen. Han følte sig lidt underlig tilmode. Han holdt den opslaaede Salmebog i Haanden, men han fulgte ikke med. Først da der fra Prædikestolen lød: „Jeg er den gode Hyrde“, lyttede han efter.

Men næste Søndag maatte Fru Dorthea ogsaa gaa med, og den følgende Søndag var ogsaa gamle Hans Otto med.

Det var ud paa Høsten, flere Aar senere. Johannes Graver røgtede

„Se paa den lyse røde Kap.“

endnu sin Gjerning, men mangt og meget var nu forandret. Hans Hustru var gaaet til Gud, og han havde selv beredt hende det sidste Hvilested. Det havde dog været et svært Arbeide for ham.

Hans Hustru havde høst et langt Sygeleie, men der havde Gud fundet hende. Da hun var kommet til at læse igennem Salmen: „Jesus er mit Haab og Trøst“, var gamle Minder begyndt at dukke op i hendes Sjæl. Hun kom ogsaa til at spørge sig selv, hvor hun gik hen, om hun nu døde, og Følgen var, at hun begyndte at vende sig til Gud og hans Ord.

„Du har rent glemt Gud i al denne Tid“, sagde hun til sig selv, „du beder jo aldrig til ham. Du er nok saa optaget med dit daglige Arbeide, at du er bleven rent sløv for det, som angaar Sjælen“. Saadanne Tanker havde hun nu oftere, men det var, som det ikke blev til noget Alvor.

Men da hun begyndte at skrante, blev det mere Alvor. Tanken paa Gud og Evigheden lød hende ikke i No. Tilslut blev hun fengeliggende, og Lægen mente, at hun ikke kom op igjen. Nu blev hendes eneste Tid optaget med at læse i Bibelen, og naar hun blev træt, bad hun sin Mand læse for hende. Hun var bleven en Synderinde, der trængte Guds Naade i Kristus, og de Folk, som hun før havde haanet som „Løstere“, blev nu hendes kjæreste Venner, dem, hun helst vilde se hos sig.

Da hun mærkede, at hun ikke havde langt igjen, nød hun Nadveren, og hun sagde glad: „Jeg ved, paa hvem jeg tror, jeg ved ogsaa, hvorhen jeg gaar; jeg gaar til Himlen“. Hun bestemte ogsaa, hvad man skulde sætte paa hendes Grav; hun vilde have: „Jesus er mit Haab og Trøst“.

Men fra den Dag foregik der en Forandring ogsaa med Johannes Graver. Han havde før ikke saa sjelden taget sig en Mus, men nu var han aldrig at se paa Vertshuset, og han tog ofte „Bogen“, naar han kom hjem. I Kirken sad han ogsaa nu saa andægtig og lyttede efter. „Johannes Graver er ikke sig selv længer; han er ikke at kjende igjen“.

Som han en Dag stod ved sin Hustrus Grav og læste Judskriften, dukkede et Billede op for hans Sjæl. Han saa en liden Pige, der stod ved Muren og læste paa, hvad der stodrevet paa Moderens Grav. Sene-

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Rimelige Priser. God Betjening. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse.
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
First class accommodations
Reasonable Rates
Transients a Specialty

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1/2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Gradueret fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, - Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blok).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Jvvelerere og Optikere.

Dine undersøges af udeksaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhre, Gulds- og Sølvvarer. Uhre repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186
Residence - { Red 3681
Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet,

Saa kom ihu**Lunn Steamship****Agency**

—staar til eders Tjeneste—

Skriv til os efter Oplysninger. Vi repræsenterer de bedste Linjer.....

1314 Dock St. . Bellingham
Phone: Main 221.Real Estate, Rentals, Insurance
Employment Agency....

re var den lille Pige kommen for at tage Afsted med sin Moders Grav. Han saa, hvorledes hun fjærtegnede Korset, og hvorledes hun tilsidst havde kysset det, og det netop paa det Sted, hvor Jesusnavnet stod. Saa havde hun sprunget sin Vej, og siden havde han aldrig feet hende. Han havde fortalt sin Hustru det, og denne havde sagt: „Na, stakkars Barn, som skal falde Bygden til Byrde. Gud ved, hvad der skal blive af hende, og i hvilke Hænder hun kommer“. Ja, Gud vidste det.

Dette stod i aften saa levende for Johannes Graver, og hans Dine hvilede paa det Navn, Barnet havde kysset. Kanke han ogsaa kunde læse paa denne Indskrift saa længe, indtil han havde den i sit Hjerte?

Nar er gaaet, men den fattige Lotte er ikke længere en Pige, liden Pige med mager Ansigt som før. Hun var konfirmeret og vokset op til en vakker Pige. Konfirmationsdagen var for hende en uforglemmelig Dag. Begge hendes Pleiefædre, Kapteinen og Dorlea, havde fulgt hende til Guds Hus og baaret hende frem i sine Bønner. Den Dag blev ogsaa uforglemmelig for dem.

Men snart kom der en alvorlig Tid for den lille Familie. Den gamle, kjære Husven, Hans Otto, laa for Døden, og Lotte pleiede ham. Der var ingen, som kunde hjælpe ham som hun; han vilde helst have Medicin af hendes Haand. Men heller ingen anden kunde saaledes tage sig af hans Sjæl som hun og fortælle ham om Frelsens og hans vidunderlige Kjærlighed, som vilde saa gjerne drage alle til sig.

De sidste Aar, hvori Guds Aand havde øvet sin Gjerning i dette Hus, var ikke gaaet sporløst over den gamle.

Hans Dine var vel ikke helt aabnet, men der var dog vaagnet en ubestemt Længsel efter noget, som han mangede og som han maatte have, om han skulde saa fare herfra i Fred.

Lotte var hos ham hver Eftermiddag og holdt ham med Selvtal. Hun gik ikke netop ind paa hans Hjerteliv; men naar hans Dine saa urolig omkring, og Hænderne samlede udover Teppet, lagde hun sin Haand paa hans Pande og talte saa hørlig til ham med et Guds Ord. Hun fortalte ham ogsaa, hvorledes hendes Moder var død, og hvad hun havde sagt om

Gravskriften. Da blev den gamle saa rolig, og han fik gjerne sove lidt efter.

Saaledes spandt lidt efter lidt Livskrafterne; kun i Diet straaede der skindom som et opgaaende Lys, og det gamle, rundladne Ansigt fik et nyt Udtryk. Endelig kom Afstedstunden. Han foldede Hænderne, bekyndte Troen paa Jesus og døde under Bøn. Men de tre, som stod om ham, prisede Gud, der havde gjort saa store Ting, og Lotte fremsagde jagte det Vers af Salmen „Jesus er mit Haab og Trøst“:

Jesus Krist, min Frelsermand,
Lever vijt og jeg skal stue
Ham i det forjætted' Land,
Hvorfor skulde jeg da grue?
Han er Hoved, jeg et Lem,
Han med sig mig fører hjem.

Da Begravelsen var over, spurgte Lotte, om hun fik Lov at tage en Tur til sit Barndomshjem. Kapteinen havde intet derimod, og han foreslog endog sin Hustru at følge med. De reiste da alle tre.

Johannes Graver blev vel forbauset, da der en Dag bankede paa hans Dør og tre fremmede stod for ham. Da de ene, en vakker, ung Pige, spurgte ham venlig: „Nu, Johannes, kender du mig ikke isjen?“ blev han end mere forundret og stod bare og gabebe paa dem.

Da hun saa fortalte, hvem hun var, blev der en Spørgen og Snakken frem og tilbage. Han førte dem ind paa Kirkegaarden og fortalte om de mange, der var gaaet bort.

Da Lotte atter som før fjærtegnede sin Moders Kors, blev Johannes' Dine sugtige, og det var, som gik der op en Dør i hans Hjerte. Da Lotte bød Farvel og takkede ham, fordi han havde passet saa godt Moderens Grav, lagde han sin Haand paa hendes Hoved og sagde: „Ved ogsaa for mig!“ Men fra den Stund var Johannes som et nyt Menneske: han fik Fred med Gud, takkede og prisede ham for alt.

Lensmandens Hustru var død, og der var sat et fint Monument paa hendes Grav. Men Lensmanden levede endnu, og Lotte vilde besøge og saa ham. Han var omtrent usorandret, det samme Udtryk, den samme Gæsbensmine. Han sad netop ved sit Pengeklab optaget med Regnskaber, da Lotte kom ind. Han gjorde en liden Bøining paa Hovedet, da

„Se paa den lyse røde Kap“.

han hørte, hvem de fremmede var. Han tænkte vel, at han skulde saa den Udgift at have dem til Middag. De talte lidt sammen, men selv den joviale Kaptein kunde ikke saa Samtalen til at gaa, og snart følte de alle, at det var bedst at skilles ad.

Men Kapteinen blev aldrig træt af at takke Gud for Lotte; thi med hende kom der ret Betsignelse ind i Huset. (Bymissionæren)

Oplysning søges om Iver Jensen fra Kristiania. Han har søstet Laks fra Seattle eller Tacoma. Skriv til Broderen, Christian Jensen, 286 Watchung Ave., West Orange, N. J.

Kontor Telefon Residens Telefon
Ballard 956 Ballard 959

Dr. W. T. CHRISTENSEN
Norsk Læge og Kirurg
238 Ballard Ave., Ballard, Wash.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndage, 9-10 Form.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflader og
Udstyrsartikler,
—samt—
Guldflader fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Hjort Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,
1618 Hewitt Ave., = Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. **HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, - 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND **BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.
—Sælger—
paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

I ealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
FARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds
Vaughan & Morrill
Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company
Comp udvalg af
Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE, WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferensen for Pacific-Distrikt af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Ejernagel.

Brene adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Den kristne Stedsmenigheds Opriindelse.

(Af Pastor L. J. Jerdec.)

Vor Tid er ofte, og det med rette, bleven kaldt Foreningernes Tid. Thi rundt omkring i de forskjellige Lande myldrer det formelig af Foreninger af forskjellig Art og Bestaaenhed. Disse kan være hinanden meget ulige i mange Henseender. De kan være stiftede til forskjellige Tider, af forskjellige Mænd, have forskjellige Maal, de arbejder for, og have forskjellige Principer, hvorefter de arbejder; men i en Ting er de dog allesammen lige, nemlig deri, at de alle er af menneskelig Oprindelse.

Der er kun en Forening, som Herren vor Gud har stiftet, og som styres efter de Principer, han har nedlagt i sit Ord, opholdes ved de Naademidler, han har givet, og har til sit Maal at føre Medlemmerne ind i den evige Salighed. Det er den hellige, almindelige kristelige Kirke. Den er en nytestamentlig Institution og blev stiftet paa hin første Pintsedag i Jerusalem, da Herrens Forjættelser om at sende Disciplene en anden Falskmand fra Jorden blev opfyldt.

De var der forsamlede paa en bestemt Dag og paa et bestemt Sted med et fælles Maal for Sie. Til Bøn og Paatalelse var de forsamlede; de havde visse Ting, de der forrettede, og

Gud aabenbarede sin Herlighed for dem, idet der viste sig for dem stille Tunger som af Jld, der satte sig paa enhver af dem.

Og de blev alle opfyldte af den Helligaand og begyndte at tale med andre Tungemaal, efter som Manden gav dem at tale. (Ap. Gj. 2, 34.)

Det var her et Guds Under, som skeede, og derved viste Gud, at han var Stedsmenighedens Ophav og Stifter. Det var en Stedsmenighed i Jerusalem, som her blev dannet. Den Helligaand lægger særlig Gæsteryk paa dette, idet han gjentagende kalder de derboende Disciple Menigheden. Ja lige der, hvor dette fortælles os, staar der, at de, som gjerne annammede Ordet, blev døbt og lagdes til Menigheden; og senere staar det, at Herren lagde daglig dem til Menigheden, som blev frelste. Han siger ikke, at de lagdes til Disciplenes Tal, men at de lagdes til Menigheden. Og i det 8de Kap. af Ap. Gj. bliver den kaldt Menigheden i Jerusalem, og i det 11te Kapitels 22de Vers staar der: „Men Nygtet om dem kom Menigheden i Jerusalem for Dren.“ Altsaa, efter Stedet hvor den havde sit Ophold, kaldtes Menigheden for at skelne mellem den og lignende Stedsmenigheder paa andre Steder. Saa det var altsaa Meningen, at dette Arbejde skulde fortsættes, der skulde blive flere Menigheder. I Antiochia, siges der, at Saulus og Barnabas var sammen og lærte i Menigheden.....

Da Paulus drog til Europa, drog han ikke gjennem Landet og døbte en her og en der, eller omvendte en her og en der, men han drog fra Stad til Stad og dannede Menigheder. Og til saadanne Stedsmenigheder skrev han ogsaa sine Breve. De var vistnok for de kristne Menigheder til alle Tider, saa den Helligaand taler gjennem dem ogsaa til os; men de var dog rettede til enkelte Stedsmenigheder.

Det første Tessalonisenserbrev begynder saaledes:

„Paulus og Silvanus og Timoteus til Tessalonikerne Menighed.“ Der var altsaa en Stedsmenighed der, og den Helligaand lod Paulus adressere Brevet til Menigheden i Tessalonika. Saa skrev Paulus to Breve adresserede til den Guds Menighed i Korint. Og der var Menigheder i Efesus, i Smyrna, i Pergamus, i Thyatira, i Sardis, i Filadelfia, i La-

dicea og paa mange andre Steder. De var allesammen Stedsmenigheder.

Og det er vel at lægge Merke til, at Herren allerede fra Begyndelsen af viste, at han vilde, at hans Kirke her paa Jorden skulde bestaa i Form af Stedsmenigheder. Saa at de, der vil bygge og udbrede Guds Kirke, skal bygge den i Form af Stedsmenigheder og ikke løbe Landet rundt med Skrig og med Skraal uden Med, uden Maal, uden nogen Slags fast Ordning. Ja Menigheden skal selv vide, at den bestaar efter Guds Vilje og ifølge hans egen Anordning, og at Kirken skal bestaa som Stedsmenighed. Og at naar vi stifter Menigheder, saa er dette ret, saaledes skal det være. I Stedsmenigheden vil Gud selv være og bygge, der vil han af aandelig, levende Stene bygge sig et aandeligt Tempel. Og enhver enkelt skal vide, at han ikke skal stille sig ud fra Menigheden og sidde i en Krog for sig selv alene, tænkende: Menigheden kan gjøre, hvad den vil, jeg driver mit eget Verk, jeg bygger alene; thi i Menigheden ser det ikke bra ud, der kan jeg ikke være.

Enhver kristen bør vide, at Stedsmenigheden er Guds Menighed, og Stedsmenighedens Virke, det er Guds Virke. Guds Kirke paa Jorden bestaar og er virksom i Stedsmenigheder. Den er ifølge Guds Vilje, den er stiftet af ham, opholdes ved ham, og skal ved hans Kraft bevares.

Herrens Betsignelse.

En nyist Forfatter fortæller følgende: For nogle Aar siden opholdt jeg mig i Familieanliggender nogen Tid i en liden Kirkeby mellem Nagdeby og Leipzig. Første Søndag efter min Ankomst dertil gik jeg efter min Sædvane i Kirke. Genimod Slutningen af den Salme, som blev sunget efter Prædikenen, blev Kirkedøren ganske stilferdig aabnet, og en ung Mand, iført en Banevogters Uniform, traadte ind. Han syntes at være sterkt ophebet af et hurtigt Løb og tørrede gjentagne Gange Sveden af sin Pande, men tog diensynlig med stor Andagt Del i Guds tjenesstens Slutning, Bønne for Alteret og Herrens Betsignelse. De følgende Søndage gjentog usigtigt det samme sig. Dette vakte min Nyssgjerrighed, og jeg besluttede at efterspore Naarsagen til denne underlige Udseende. Ved Udgangen af

Kirken gav jeg mig i Følge med den unge Mand, indledede en Samtale med ham og spurgte ham i Løbet af Samtalen, hvorfor han hver Søndag indfandt sig ved Guds tjenesstens Slutning, da dette dog aabenbart kostede ham stor Anstrengelse.

„Jo, ser de, gode Herre“, svarede min Ledfager trohjertet, „det er for Betsignelsens Skyld. Prædikenen kan jeg desværre ikke saa med, da jeg har Tjeneste lige til Klokkeren ti. Men naar jeg derpaa løber af alle Kræfter, kan jeg netop komme tidsnok til at saa Betsignelsen“. „Og den sætter De saa stor Pris paa at saa?“ spurgte jeg. Forundret saa det unge Mennekte paa mig. „Uden Herrens Betsignelse kan intet lykkes for os“, sagde han i en alvorlig Tone; „og om jeg end godt ved, at Gud kan finde mig overalt, naar han vil velsigne mig, saa heder det dog ganske særlig ont hans Hus: „Der vil jeg komme til dig og velsigne dig“. Jeg tror derfor ogsaa sikkert, at Herren siger sit Ja og Amen til den Betsignelse, som Presten lyser, naar vi kun af Hjertet beder ham derom. Dette gjør jeg, og det ikke blot for mig selv. Jeg har derhjemme en gammel Moder, som er lam og derfor ikke i mange Aar har kunnet besøge nogen Guds tjenesste. Ganske vist læser vi hver Søndag en Prædiken sammen og holder saaledes vor Guds tjenesste; men Tilføjelsen af Betsignelsen, den har vi ikke, og vi kan saa daelig undvære den. Men nu skulde de bare se, hvorledes min gamle Moder glæder sig, naar jeg kommer hjem og siger til hende: „Jeg bringer Herrens Betsignelse med til dig; thi jeg har bedet om den ogsaa til dig“.

Den jevne Banevogters Ord havde bevæget mig dybt og paa Hjemveien steg allehaande Tanker op hos mig, rigtig alvorlige og dybt besjæmmede Tanker.

Samme Religion.

En Protestant og en Katolik sad sammen i et Vertshus og snakkede sammen om Religionen. Protestanten paastod, at hans Religion var den bedste; Katoliken forsegtede sin Religions Fortrin. Viedens de saaledes trattedes med hinanden, skænkede de det ene Glas Brændevin efter det andet, indtil de blev ganske berusede. Imidlertid var Presten netop traadit ind i Stuen, hvor de sad, og til ham

vendte Protestanten sig med de Ord: „Ikke sandt, Hr. Pastor, vor Religion er den bedste?“

Presten svarede: „J gjør sikkeret Aret, mine Venner, at J vises derom; thi det er jo godt at se, at J have samme Religion: J er begge Drankere.“

Gudstjeneste med en Tilhører.

En Dag, før Jernbanerne endnu var kommen igang, red en Evangelists Forkynder fra Filadelfia til Pittsburg. Han stansede for at overnatte i et Vertshus mellem Pennsylvanians Bjerge. Efter Aftensmaaltidet sagde han til Verten: Prædikes her ofte i Nabolaget?“

„Nei, vi har ingen Kirke.“

„Vil du indbyde Naboerne, saa prædiker jeg her?“

„Nutter ikke; Folk vil ikke komme.“

„Saa et Bærelse istand, jeg vil prøve!“

All blev bragt iorden; Timen til at samles var der, men ingen kom. Hvad skulde Presten gjøre? Han begyndte at synge en Salme. Netop da sneg der sig en Mand ind. Og nu talte Presten; men ved Slutningen af Taleren sprang Manden ud.

To Aar senere logerede Manden i det samme Vertshus.

„Ja, nu har vi Kirke“, sagde Vertshusholderen; „og nu maa I tale for os.“

Ved Gudstjenestens Slutning bad to Mænd ham følge med til deres Hjem.

„Erindrer De“, sagde den ene, „da De var her for to Aar siden, at De talte i Vertshuset for en Tilhører, som jo'r paa Døren?“

„Ja.“

„Den Mand er jeg. Sandheden overbeviste mig, og jeg kom senere til Troen paa Jesus Kristus. Jeg blev saa lykkelig, at jeg kunde ikke holde dette for mig selv, men gik om og fortalte det til mine Venner. Og se nu Guds Naade; der blev mange grebet, og vi begyndte at holde Bønnemøder. Nu har vi en Kirke og en Menighed paa 50 Medlemmer. Dette er Frukten af Deres Prædiken hin Gang, og nu maa jeg takke Dem.“

Johannes Brenz, den betjendte tyske Reformator, prædikede en Søndag for næsten tomme Bænke. En, der fulgte ham fra Kirken, ytrede bl. a.,

at for saa saa Tilhørere var det neppe værd at gaa paa Prædikestolen.

Om lidt kom de forbi en Brønd. Brenz spurgte: „Ved De, hvad der er den største Dyd ved denne Brønd?“

Da den anden ikke kunde svare paa det, vedblev Presten: „Det har sig saaledes med denne Brønd, at altid giver den rigelig Vand, enten mange eller saa fær af den. Saa er det med den kristelige Prædikant. Han skal lade Livets Vand strømme uophørlig, enten mange eller saa samler sig om ham.“

Bort Arbejdsfelt.

Ballarb.

Det var mange udenbys Venner en Glæde at være tilstede ved Akademiets Aabningsfest i Parkland Tirsdag den 2den Oktober.

De fortræffelige Forbedringer i Bygningen, de mange hækle unge Elever, de flinke nye Lærere, alt lover paa et godt Skoleaar. Gud være med ogsaa i dette.

Miss Amalie Danielsen og Miss Jacobsen afrejste forleden Mandag til Parkland for at uddanne sig videre ved Akademiet.

Julius Jaspersen og Hustru er hjemme i Leland, Iowa, paa Besøg.

M. Skotland med Familie er nu flyttet ud til sit nye Hjem, 3 Mil ud paa Landet. Vi ønsker dem til Lykke, men kommer til at savne dem herinde i Byen.

Der er nu 20 unge, som deltager i Konfirmationsundervisningen. Ikke alle er indskrevne, men de gaar med for derved at lære sin Barnelærdom bedre. Saa godt som dette er, er dog Menighedsskolen den bedste Maade at opdrage og bevare de unge i Tiden mellem Daaben og Konfirmationen. Hvor en saadan Skole findes, burde de kristne betænke sig vel for de undlader at støtte den.

Stanwood.

Henry Heggem fra Bothel, Wash., ligger betænkkelig syg paa D. M. Allen Hospital her i Byen. Han kom fra Kvon, Skagit Co., hvor han arbejdede paa et Sagbrug, og blev indlagt paa Sygehuset paa Grund af Lungebetændelse. Da Betændelsen

slap ham, begyndte Nervefeberen at rase. Begge hans Forældre er hos ham og venter angstelig paa at saa vide, hvad Gud vil med deres Søn, — Liv eller Død.

Guds gode Vilje se i og med os alle.

Samano, Wash.

Ungdomsforeningen „Fram“ paa Samano, som foranstaltede den hyggelige 4de Julifest i Utsalady, er fremdeles i Virksomhed. Den søger at saa en Række Foredrag holdt i sit Lokale i Vinter. Skulde nogen saa Indbydelse til at holde Foredrag, maa de anse det for en Ære og Fornøjelse, de modtager med Tak.

Portland.

Konferens og Samtalemøde

i Portland Oktober 23—26. Der vil blive Anledning til at gaa til Herrens Bord under Middet. De, som tænker paa at overvære Mødet, bedes indsende sine Navne inden 20de Oktober til O. Hagoes, 425 E. 10 St. So., Portland, Oregon.

Menighedens Ungdomsforening havde den 4de ds. en musikalsk Underholdning. J frivillig Kollekt indkom over \$20.

Genesee, Idaho.

Mr. J. B. Christopherson fra Pierson Falls, Wis., er nu ansat som „Clerk“ hos Mr. Marquartson i Genesee.

Mr. Geo. Tegland fra Parkland besøgte nylig gamle Venner heroppe og besøgejer Forretningsanliggender. Ligeledes er Ingvald Smith og Sønnen Alfred heroppe fra Kennewick, Wash.

Josie Olson, en Datter af Lars Olson, rejste til P. L. A. i Parkland denne Uge. Søsteren, Marie, holder Skole her i Høst.

Minnie Højeid, Halvor Højeids Hustru, blev begravet fra Vor Frelseres Kirke Mandag den 1ste Oktober. Mr. og Mrs. Højeid er født og opvokset inden Past. Marthus Thorsens Menigheder i Wis., og er af hans Stregninge. For nogle Aar tilbage flyttede de til Minot, N. D., hvor de tog „homestead“. For mindre end et Aar siden kom Brødrene

Højeid med Familier herud og den ældre kjøbte sig Farm, en 7 Mil nord for vor Kirke, nær Joel, medens den yngre, Halvor, paa Grund af Konens Helbred, rejste til Arizona. For tre Uger siden kom Mr. og Mrs. Halvor Højeid tilbage til Broderens Hjem her, og derved Minnie Fredag den 28de September. Undervejs prædikede ved Begravelsen over Heb. 4, 9—10, og Liget stedtes til Hvile paa vor Menigheds Gravplads. Den afdøde efterlader sig foruden sin Mand to smaa Børn, 2 og 4 Aar gamle. Mrs. Højeids Søster kom herud, saa hun fik se sin Søster, før hun døde, og var med i Begravelsen. Maatte da han, fra hvem alt Fadernavn kommer, baade i Himlen og paa Jorden, trøste de sørgende efterladte og i Naade forsjørge de moderløse Smaa!

D. C. Hellekson.

South Bend.

Søndag den 23de September havde vi atter her nord lutherisk Gudstjeneste, Formiddag i den svenske Kirke, om Aftenen i A. Knudsons Hus. Mr. og Mrs. Knudsons venlige Hjem var nemlig godt besøgt til Middags og udover, samt velslydt til Aftengudstjeneste. Miss Clara Knudson, Graduent fra P. L. A., er hjemme.

Da vore svenske Venner nu har sin Kirke under grundig Reparation, ved vi endnu ikke, hvor vi næste Gang faar samles til vor Gudstjeneste; men vi haaber paa Naad til den Tid.

Mrs. Lena Carlsons mange Venner her beklager inderlig hendes alt for tidlige Enkestand og ønsker af Hjertet, at hun i sin Sorg maa finde Trøst og Styrke hos Enkernes store Beskytter, særlig ogsaa i de Ord: Alle Ting — ogsaa den største Modgang — tjener dem til gode, som elsker Gud.

Mrs. Nye fra Kent afslagde for en Tid siden Mrs. Olson og andre gamle bekjendte her et venligt Besøg.

Ogsaa vor By her er i rask Opving. Tiderne er jo bra ogsaa her; Sagmøllerne i og rundt Byen er i livlig Virksomhed, ligesaa Byens Sannere, da her fremdeles foregaar en Del Laksefiskeri. „Ondt oste lider den Fiskermand“. Det er jo saa, at han her ikke just behøver at kæmpe med Havfjød, Frost og Sneklave, men

Tribien kan jagtens endda blive vaad nok ogsaa her. Det ved baade M. Christoffersen og J. A. Johnson at bevidne.

Alle vore Maaske- og Columbiafiskere er for en god Tid siden hjemme igjen hver hos sine i bedste Behold, og de har alle gjort det upaatlageligt — hores det ud for.

Samle Sunderfon — Mrs. Johnsons Fader — og Mrs. P. Peterson har for en Tid været paa Sygelisten, men er nu — saavidt vides — i god Bedring. De hører begge til vore ærværdige Samles Tal. Maatte den fjære Gud give dem fremdeles en blid Aftenstund og siden en god Forberedelse til den sidste Rejse!

Chinook, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed holdt sin første Missionsfest Søndag den 23de September. Past. Nefte fra Astoria, Ore., prædikede baade Formiddag og Aften. Formiddag prædikede han paa norsk over Mat. 13, 31—33. Han paaviste, hvorledes Kirkens Bæst er en Frugt af Missionsarbejde og opfordrede ogsaa demne Menighed til at tage Del i dette herlige og velsignelsesrige Arbejde og, efter den Naade, som Gud giver, deltage i Kampen for Guds Riges Udbredelse. Ved Formiddags-Øringen indkom \$10.30 til Indremissionen. Om Aftenen prædikede han paa engelsk over Esaias 60, 10—12 om Guds Riges Udbredelse blandt Hedningerne. Han paaviste, hvorledes Zions, det er Guds Riges, Porte er blevne aabnede for enhver ved Jesus Kristus; men at der var mange, som ikke vidste det. De kristne burde derfor gjøre sit til, at saa mange som muligt kunde saa vide det, saa stedse flere og flere kunde gaa igennem de aabne Porte og komme indenfor Zions Mure, ind i Guds Rige, Guds Kirke her paa Jorden, saa de kunde saa Del i Herlighedens Rige i Himmelen. Diferet ved Aftengudstjenesten beløb sig til \$8.90. Past. Nefstes Meisendgifter fraregnet. Halvdelen af dette Offer skulde gaa til Indremissionen og den anden Halvdel til Maastamissionen.

Det kirkelige Arbejde i Chinook gaar sin jævne Gang. Vi har Guds-tjeneste hver Søndag undtagen den sidste i Maanedens. Formiddag holdes Guds-tjeneste paa norsk, om Afte-

nen paa engelsk. Der er i Almindelighed dobbelt saa mange Tilhørere om Aftenen som paa Formiddagen. Søndagskolen, som besøges af et Antal Børn, der varierer mellem 40 og 60, holdes paa engelsk kl. 10 hver Søndag Formiddag.

De, som har gjort det meste for Kirkens Trivsel her, er Kvinderne. De har sine Kvindeforeningsmøder hver anden Torsdag, og ved disse Møder er der mange sluttige Gænder, som for mange forskjellige nyttige Ting, som siden sælges til den høieste Byder og Pengene, som kommer ind, bruges til Kirkens bedste.

Nylig havde Kvindeforeningen en vellykket Auktion, som indbragte over \$90.00. Ved næste Møde bestemte de ærede Kvinder at give \$100 til Afbetaling af Gjelden paa Presteboligen.

Mrs. Nic. Hansen har ogsaa med megen Opmærksomhed haft en Syttole for Smaapiger, som hun har mødt med hver Tirsdag. Disse Smaapiger har ogsaa ydet sin Del til Kirken, idet de har anskaffet Kirkeklokke.

Den skandinaviske Befolkning her er ikke stor, men de, som er her, omgaaes hverandre som Brødre og Søstre. De har bygget en vakker Kirke og Prestebolig, og de søger udmerket godt for sine Prestefolk. Presten har en Søndag fri hver Maaned, som han benytter til Missionsarbejde paa andre Steder.

Alle Folk her driver med Fiskeri, men det har været daarligere dette Aar, end man er vant med. — E.

Washon.

„Washon Island“ heder den deilige Ø, som ligger midt i Sundet mellem Seattle og Tacoma. Her vokser de nydeligste Jordbær, en kan tænke sig. For Tiden holder man paa med Indhøstningen af Gbler, Pærer, „Prunes“ og anden deilig Frugt.

Meieri, Hønseavl, flere store Sagbrug, et af de største „Nurseries“ paa Kysten, m. m., bestjaestiger en stor Del af Befolkningen.

Zens offentlige Skoler siges at være fuldkommen saa gode som nogensteds i King Co.

Den hydlige Del af Den er et meget yndet Sted for „Campers“ om Sommeren. Smaa „Cottages“, som eies af Folk i Tacoma, staar som en Strands langs hele den sørlige Vred. Her har vi paa Toppen af Læken ved „Burton“ et Baptist College og et

Par Kirker. Dette til venstre naar vi kommer paa Vaad fra Tacoma. Til højre paa en smal Landtunge ligger en pen rummelig Bygning, som man fortæller os, er bygget af Baptistkirken til et Hjem for Missionærens Børn. Her er ogsaa Høiskolen.

Saar vi lidt opover, kommer vi til en „common-school“ Bygning. Saar vi videre op efter Landeveien en 3-4 Mil, naar vi endelig op til „Washon“, som paa en Maade er Zens Midtpunkt. Her er et Par Butikker, Telefonkompaniets „central office“, Postoffice, nok en stor Skolebygning og en stor „hall“. Man har ogsaa et lidet Stykke herfra direkte Vaadsforbindelse med Tacoma og Seattle.

Her ved dette Hjørne agter Presbyterianerne at opføre en Kirke til næste Aar. Desværre har dens Fremgangsmaade ved Indsamling af Midler været høist forkastelig, idet det har været dem om at gjøre at ødelægge den lille lutheriske Menighed, som her har bestaaet allerede i flere Aar. Paa Grund af Mangel paa Prester har denne til sine Tider faaet liden Betjening, og desværre ser det ud, som om det har lykket de Reformerte at vinde enkelte Profelyter. Men deres Tempel bygget paa faadant Maade vil sikkerlig ikke blive dem til megen Velsignelse.

De har heller ikke Udgifter til at kunne ødelægge vor lille Menighed. Der er, Gud være lovet, endnu mange, som ikke har bøiet Knæ for Baal, som siger med Luther: „Det er ikke raadeligt at handle mod sin Samvittighed. Her staar jeg. Jeg kan ikke andet. Gud hjælp mig. Amen.“

Dette viste sig ogsaa sidste Søndag, da Menigheden bl. a. valgte Delegat til Kredsmødet i Everett og nedsatte Komite til at indsamle Penge til Kirketomt. Man blev enige om at kjøbe en halv Acre for \$150, saasnart Beløbet var subskribert. Omtrent Halvdelen af dette Beløb lovedes dieblifkkelig af fire Mand. En anden lovede at kjøbe al Lumberen til Kirken. Snart vil med Guds Hjælp det store ste, der vil bygges en Lutherisk Kirke paa „Washon“, trods det, at „Tjendesta-rens Larm og Raab fra alle Sider gjælde.“

Men lad os alle, som sidder rundt om og saar høre om disse Nybygges Arbejde og Nidkærhed for at bygge sig et Guds Hus, komme dem til Hjælp med vore Bønner og vore Gaver.

Pacific Districts Prester.

Naberg, D. H., Parkland, Wash.
Borge, D.
1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.
Breivik, G. J. Chinook, Wash.
Blåttan, J.,
Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, A. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Blicher P.,
Bothell, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlsen, B. A. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.
Dale, J. D., 5631 Clement Ave.,
So. Tacoma, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grönsberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Husvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.
Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Hellefson, D. C., Genesee, Idaho.
Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Heindahl, D. C.,
Broadway, Everett.
Jungebrison, H. Fir, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., Livermore, Cal.
Nefte, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.
Norgaard, C. H.,
So. 172 Division Ave., Spokane.
Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.
Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W.,
Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, C. M.,
2222 How. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
White, A. D., Silberton, Ore.
Xavier, A. P., Parkland, Wash.

Lutherisk Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Sandingssted for Emigranter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og saar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Folk, som kommer fra Vesten, hører med Belt Line Street car lige til Aften.

En Søndagskole burde sættes igang nu med det samme, ellers taber vi vore Bøen. Vil ikke en eller anden i Seattle eller Tacoma tilbyde sig at rejse herud og lede Søndagskolen, indtil den kommer godt igang? Man kan gaa ud Søndag Morgen og komme hjem samme Dag. Rejsen vil blive betalt.

Om der er nogen, som vil give noget eller gjøre noget for denne gode Sag, kan man henvende sig til Ove J. H. Preus, 1701 So. "J" St., Tacoma, Wash.

Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park.

Om Gud vil holdes der Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park den 14de Oktober, samt Samtale med Menigheden dertil og Konferens i Rockford de efterfølgende Dage.

Nedenstaaende Program tænkes befulgt:

Søndag Formiddag den 14de.

Inim.....Past. M. A. Christensen.
Indvielse.....Past. L. C. Fosb.
Eftermiddag.

Eng. Prædiken...Past. O. M. Holden.
Skriftetale paa norsk....Past. Harstad.

Mandag Formiddag den 15de.
Samtale om Næbverden, indledes ved
Past. O. C. Hellefson.
Eftermiddag.

Samtale om Husandagt indl. ved
Past. L. C. Fosb.
I Rockford.

Tirsdag Formiddag den 16de.
Guds Ords Lære om Udvalgelsen, indledes ved.....Past. Harstad.
Eftermiddag.

De Kristnes Pligt at tage sig af sine fattige og Syge i Menigheden, indledes ved.....Past. Morgaard.

Onsdag Formiddag den 17de.
Indremissionsprædiken...Past. M. A. Christensen.
Skriftetale.....Past. O. C. Hellefson.
Eftermiddag.

Konferens. Menighedsstolen indledes ved.....Past. Harstad.
Onsdag Aften.
Casualia og Forretninger.
J. Blættan.

Merf!

Alle, som agter at overvære Kirkeindvielsen ved Clayton og Deer Park den 14de Oktober, maatte være i Spokane senest Lørdag Aften den 13de ved Kl. 6 Tiden for at rejse nordover med Spokane Falls & Northern Panen til Clayton.
J. Blættan.

Pacific Distrikts Præster og Menigheder.

G. J. Brevik's Kald, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed: Gudsstjeneste hver Søndag, undtagen den sidste i Maanedene; Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole hver Søndag Form. Kl. 10. Konfirmandundervisning hver Lørdag Form. Kl. 9.30, undtagen Lørdag før sidste Søndag i Maanedene. Sidste Søndag i Maanedene Gudsstjeneste paa andre Steder efter Tillysning.

S. B. Hustvedts Kald, Dakland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church
32nd & Linden Sts.

Gudsstjeneste hver Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagskole Kl. 10.

Masonic Hall, Fruitvale:
Gudsstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 3.30 Eftermiddag. Søndagskole hver Søndag Kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russell: Gudsstjeneste hver sjerde Søndag i hver Maaned Kl. 3 Efterm., og Kl. 8 Aften.

W. A. Parsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudsstjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag Kl. 2 i Scandia Hall, 4 Mil øst for Suisun. Søndagskole Kl. 1.

Livermore: Gudsstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i Maanedene Kl. 2 i Presbyterianer Kirken.

Pleasanton: Gudsstjeneste hver 1ste og 3die Søndag Formiddag Kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagskole Kl. 10.

Sacramento: Gudsstjeneste hver 2den og 4de Søndag Aften i Pythian Castle, Cor. 9de og I Sts.

Paso Robles: Gudsstjeneste efter Tillysning.
i den svenske Methodist Kirke.

San Luis Obispo: Gudsstjeneste efter Tillysning.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, Kl. 7:30 Est.

2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm.

4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 Form. Søndagskole hver Søndag i Stanwood Kl. 10 Form. og i Florence Kl. 2 Efterm.

Lørdagskole paa Camano hver Lørdag Kl. 2 Efterm.

Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Gudsstjeneste.

Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lørdag Kl. 9 Form.

Kristelig Barnekole 5 Dage hver Uge i 8 Maaned fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Fribage.

Martin Holenstad, Lærer.

O. C. Hellefson's Kald, Idaho.

Vor Frelzers Menighed, Genesee: Gudsstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagskole ligedan Kl. 10 Form.

The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudsstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 3 Efterm.

Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudsstjeneste 1 Gang i Maanedene. Søndagskole før Gudsstjenesten.

Immanuel's Menighed ved Kamiah og Kootia: Gudsstjeneste efter Tillysning. Lørdagskole hver Gang, der er Gudsstjeneste.

Kennewick Menighed, Kennewick, Wash.: Gudsstjeneste efter Tillysning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudsstjeneste efter Tillysning.

Theo. P. Nestes Kald, Ore.

Astoria: Gudsstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8, i den første norske evangeliske lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Søndagskole hver Søndag Formiddag Kl. 9.30.

Quincy: Gudsstjeneste den første Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag.

O. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudsstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Vor Frelzers stand. evang. lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St.

Kelso: Gudsstjeneste efter Tillysning.

Olaf Eggers Kald, Cal.

Los Angeles: Gudsstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7.45 i Kirken paa 9:33 E. 27th St. Dag Vernon eller Griffith Ave. Car.

„Se paa den lyse røde Pap“.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster

Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade følger de averterendes Gunst og Gavn mere

end Læsernes, og saaledes

beriger sig selv

med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læseres Gunst og Gavn

og haaber at berige dem med

uforfrænkkelige Statte, som

Møl og Kjøst ikke

fordärver.

Send os en eller flere nye Abbonenter

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.

Parlandnyheder.

— Parland Kvindeforening møder næste Onsdag den 17de Oktober hos Mrs. S. Johnson.

— Pastorerne Harstad og Xavier samt Mr. Knudsen rejste i Begyndelsen af denne Uge til Everett for at deltage i Kredsmødet, som holdes derfra den 9de til 11te Oktober.

— Vi har i den sidste Tid haft det deiligste Solstinsveir, nogen kan ønske sig. Markerne grønnes hurtig, og holder dette Veir paa, kan vi snart vente at se Fioler og andre Blomster lille frem.

— Blandt vore Elever er der tre fra California, nemlig Mr. Brown fra Oakland, H. Berg fra San Francisco og Victor Pedersen fra Santa Barbara. Den sidste er en Søn af Pastor N. Pedersen.

— I Musikafdelingen er der Liv og Trævelhed. Der er iaar mange Musikerelev, og fem Pianoer er i Brug den sidste Del af Tiden. Det ser iaar ud til at vi skal faa et godt Musikkorps, da der er mange Kræfter.

— Gamle Mrs. Stensrud har faaet et Slagtilfælde og ligger meget syg. Den tjære Gamle har tiltrods for sin høie Alder været særdeles kvik og rask indtil ganske nylig. Nu venter hun paa sin Oplysning og ser Døden med Frimodighed imøde.

— „The Willing Workers“ møder næstkommende Søndag i Skolehuset. Da der ingen Vertinde er denne Gang, anmodes alle Piger, som er Medlemmer af Foreningen at bringe med Mad nok for to. Alle er venligt indbudne.

— Høstterminen ved Akademiet begyndte forrige Uge med 70 Elever, hvoraf 42 Gutter og 28 Piger. Dette er flere end der har været tilstede ved Skolens Nabning noget tidligere Aar. Senere er flere komne til, saa Antallet nu er nærmere 80. Mange flere ventes.

— Mr. og Mrs. Bent Tingelstad fra Silberton, Oregon, overvar Nabningshøitidelighederne ved Akademiet forrige Uge, hvorefter de besøgte Venner i Parland og andre Steder rundt Puget Sound. Sammen med dem kom ogsaa Sophus B. Tingelstad, en Søn af Prof. Tingelstad i Grand Forks, Nord Dakota. Sophus skal blive Elev ved Skolen. Lidt senere kom ogsaa Charles Benson fra Silberton, Ore, og flere ventes fra den Aant.

— Syv Lærere og Lærerinder er nu i fuld Virksomhed ved Skolen. Prof. Hong, Skolens Bestyrer, underviser hovedsagelig i norsk og engelsk Litteratur samt tysk. Miss Hovestad har overtaget en Del af Undervisningen i engelsk, især Litteraturhistorie, Stilskrivning med mere. Prof. Xavier underviser som sædvanlig i Latin og Græsk, Physiografi og Religion. Prof. J. M. Clary forestaar Forretningsafdelingen. Desuden underviser han et Par Timer i Geografi og Historie. Miss Tenwit underviser hovedsagelig i engelsk og høiere Matematik. Miss Janga Hong forestaar Arbejdet i Hurtigskrift og Maskinskrift. Der er ogsaa paabegyndt et Kursus i engelsk for Nykommere. Arbejdet i dette Kursus er fordelt mer eller mindre paa flere af Lærerne.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.
BELLINGHAM, - WASH.

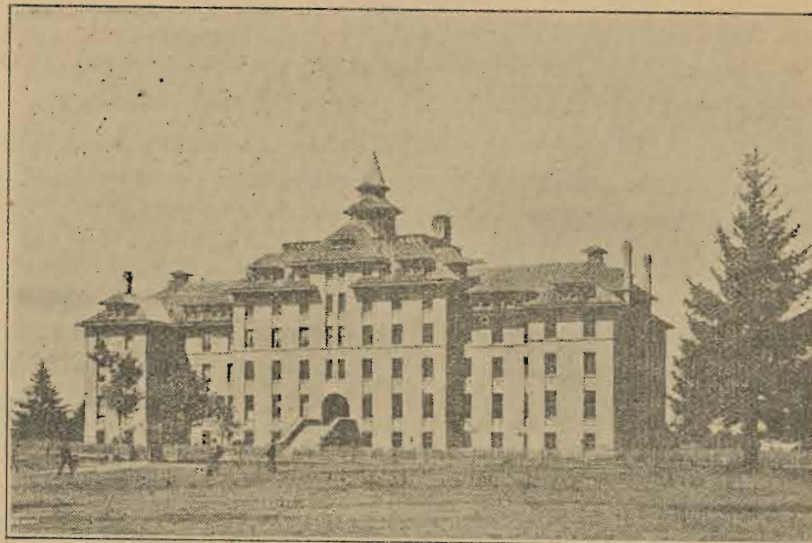
Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udnytte Deres Hjem ved at gjøre snare og billige eller staaende Afbetalinger. — Vi os Underbring til at give Dem vore Priser, naar De skal udnytte Deres Hjem.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

M. J. HONG, Principal

Bellingham, Wash.